

РЕШЕНИЕ

№ 4582

гр. София, 25.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 19.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **5062** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84 и 85 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на А. Е., гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], [населено място], С., срещу Решение № УП-84/19.05.2011 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет на Р. Б., с което на основание чл. 70, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ е отхвърлена молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на оспорвания.

В жалбата са изложени възражения, че административният акт не е мотивиран; интервюиращият орган не е обсъдил подробно изложените от търсещия закрила факти и обстоятелства, поради които той изпитва основателен страх от преследване в Г.. Жалбоподателят настоява, че интервюиращият не е изпълнил задължението си да проучи детайлно обстановката в Г., която е следвало да оцени като новонастъпило обстоятелство, налагащо изрично произнасяне относно сигурността на страната на произход. Искането до съда е за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, се явява лично, като поддържа жалбата и заявеното с нея искане.

Ответникът – интервюиращ орган при ДАБ, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано във връзка с подадена молба от чуждестранния гражданин с вх. № 734/17.05.2011г. на РПЦ [населено място], до

Държавна агенция за бежанците при МС. Производството е образувано с регистрирането на жалбоподателя с регистрационен лист рег. № УП 2815/18.05.2011г. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т.3 от ЗУБ, тъй като не е представен документ за самоличност. А. Е. е декларирал, че е живял в С. до деветгодишна възраст, след което се е преместил в Е., а след това в Г..

Административното производство е образувано по последваща, шеста по ред молба на чуждестранния гражданин.

За пръв път А. Е. е подал молба за предоставяне на статут с вх. № 1881/25.06.2007 г. Мотивите му за искане на закрила са от личен характер. С решение № УП 74/27.06.2007г. на интервюиращия орган при ДАБ, молбата му е отхвърлена. Решението е било обжалвано от чужденеца. С решение от 30.08.2007 г. Административен съд С.-град, I отделение, 18 състав, по адм. дело №2728/07 е отхвърлил жалбата.

На 14.05.2003 г. е подана повторна молба № 764 за закрила, мотивирана с проблеми в Г., за които не е споменавано в първата молба. С решение № УП-54/17.05.2008 г. на интервюиращия орган при РПЦ-С. молбата му е отхвърлена. Това решение също е обжалвано, като с решение №802/02.07.2008 г. Административен съд София-град, I отделение, 7-ми състав, е отхвърлил жалбата.

От чужденеца е подадена трета поред молба за предоставяне на статут, с вх. № 940/31.07.2008 г. С решение №УП-95/04.08.2008 г. на интервюиращия орган на РПЦ-С., ДАБ при МС, молбата за закрила на А. Е. е отхвърлена. С решение № 907/15.11.2008 г. Административен съд София - град, I отделение, 7-ми състав, по адм.дело №4380/2008, е отхвърлена жалбата на А. Е. срещу решението на интервюиращия орган при ДАБ.

Четвъртата поред молба на А. Е. е с вх.№ 70/20.01.2009 г. Молбата е мотивирана с проблеми в Г., заявени по време на предишните административни производства за закрила. С Решение УП-9/23.01.2009 г. интервюиращият орган на РПЦ-С., ДАБ при МС, е отхвърлил молбата за закрила на А. Е.. С Решение № 73/23.07.2009 г. Административен съд София -град, I отделение, 19-ти състав, по адм.дело № 835/09, е отхвърлил жалбата срещу решението и е изпратил молбата на А. Е. № 70/20.01.2009 г. на президента на Р. Б., предвид направеното в нея искане за предоставяне на убежище. С писмо №11-00-8 от 19.04.2010 г., председателят на Комисията по убежищата при А. на президента е уведомил председателя на ДАБ при МС, че с Решение № 66 от 15.04.2010 г. е отказано предоставянето на убежище в Р. Б. на лицето А. Е..

От А. Е. е подадена пета поред молба за статут с вх. № 1647/09,11.2010 г. С решение № УП-160/12.11.2010 г. на интервюиращия орган на РПЦ-С., ДАБ при МС, молбата за закрила на А. Е. е отхвърлена. С решение № 4203/14.12.2010 г. на Административен съд София - град, I отделение, 4-ти състав, по адм.дело № 8744/2010, е отхвърлена жалбата срещу решението на интервюиращия орган при ДАБ.

В рамките на административното производство, образувано във връзка с подадената от А. Е. шеста молба, с чуждестранния гражданин е проведено интервю на 18.05.2011 г., в присъствието на преводач. Съгласно писмо изх. № Т-2175/20.05.2011 г. на ДАНС, главният директор на Специализирана дирекция „Т” е заявил, че не възразява срещу предоставянето на статут на А. Е.. В срока по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от страна на интервюиращия орган е прието решение № УП-84/19.05.2011 г., с което, на основание чл. 70, ал.1, т. 1, във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т.5 от ЗУБ, молбата за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут е отхвърлена. Предвид мотивите на решението е констатирано, че в молбата на А. Е. не са посочени причини за страх от преследване

от властите в Г. по причина на раса, религия, етническа или социална принадлежност или политическо мнение или убеждение. Формулиран е извод, че молбата на А. Е. не съдържа позоваване на конкретни обстоятелства от политическия живот в Г., различни от изложените в предходните производства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Решение № УП 84/19.05.2011г. е съобщено на оспорващия на 02.06.2011г. Жалбата срещу решението е постъпила в ДАБ на 07.06.2011г., с което е спазен срокът за оспорване по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок за оспорване и от надлежна страна, с право и интерес от оспорване. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения.

Актът е обоснован с разпоредбата на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, според която молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и е подадена последваща молба, в която чуждестранният гражданин не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход; Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ "последваща молба" е молба за предоставяне на статут в Р. Б., която чужденецът подава, след като има прекратен или отнет статут на бежанец или хуманитарен статут, или производството за предоставяне на статут в Р. Б. е приключило с влязло в сила решение.

Изложените фактически основания се подкрепят на първо място от доказателствата в административната преписка, както и с оглед процесуалното поведение на жалбоподателя, който не се ангажира с твърдения към кой момент и при какви обстоятелства е бил поставен в непосредствена заплаха за здравето и живота. Липсват данни в подкрепа на съображенията на А. Е. да напусне Г., както и такива относно съществуването на проблеми /минали или евентуални/, които могат да го поставят в опасност в посочената държава. Поради това съдът намира, че оспорващия не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване от страна на властите в Г., нито непосредствена заплаха за живота, сигурността или свободата си поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Не се сочат и не се установяват данни А. Е. да е бил принуден да напусне или да остане извън Г.. В своите обяснения пред интервюиращия орган и в жалбата чуждестранният гражданин не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производство, но не и въз основа на предположения.

Не са налице условия за предоставяне на хуманитарен статут, тъй като не се установява наличие на непосредствена заплаха за живота, сигурността и свободата, както и опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унизително отнасяне, поради които оспорващият не може да се завърне в Г..

В тази връзка неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че административният орган не се е произнесъл по същество по неговата молба за закрила, като не е обсъдил наведените обстоятелства заедно със ситуацията в Г.. Липсата на конкретно посочени факти и обстоятелства от страна на кандидата по време на проведеното интервю

обосновава извода, до който е достигнал интервюиращия орган за неоснователност на искането за предоставяне на статут на бежанец. Твърдението за наличие на сблъсъци между отделни племена и репресия от страна на властите не е обвързано с конкретно изявление за реално съществуваща заплаха за живота и сигурността на оспорващия, която да обоснове приложението на нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

Съдът намира, че законосъобразно административният орган е приел, че не са налице условия за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. От заявеното от чужденеца по време на интервюто не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен конфликт. Молителят не посочва други причини, които да обуславят необходимостта от предоставянето на хуманитарен статут. В тази насока жалбоподателят не навежда факти, поради което законосъобразен е изводът на интервюиращия орган за липсата на предпоставки по чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на А. Е.. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че административният орган не е мотивирал отказа си за предоставяне на хуманитарен статут. В решението са изложени съображения за извода на интервюиращия орган, че спрямо А. Е. не са налице условията по чл. 9 от ЗУБ, доколкото самият кандидат не сочи конкретни факти в тази насока.

Въз основа на изнесените факти в проведеното интервю с чужденеца правилно административният орган е приел, че подадената молба за закрила е явно неоснователна на основание чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ. Желанието или нежеланието на чужденеца да се завърне в държавата си по произход или в Г., както и причините от икономически характер, обуславящи желанието му да остане да пребивава в Б. не могат да бъдат подведени под хипотезиса на правната норма на чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Неоснователно е възражението, изложено в жалбата за липсата на мотивирано произнасяне от страна на административния орган във връзка със сигурността в Г.. В решението си интервюиращият орган се е позовал на представената справка относно Г., изготвена от Дирекция Международно сътрудничество и интеграция и анализирал изложените в същата данни, като е обосновал извод за липса на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в нужната форма, при спазване на процесуалните и материални разпоредби и е законосъобразен. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд – София град, Първо отделение,
16 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Е., роден на 06 .03.1986 г. в С., срещу Решение № УП-84/19.05.2011 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: